

„Ad omne opus bonum parati!”

A Csornai Szent Mihály Premontrei Prépostság bemutatása

A Kisalföld szívében, Csorna város főterén emelkedik a város talán egyetlen említésre méltó műemlék épülete, mely az elmúlt viharos századok során, bizony az éppen hatalomra kerülők elképzeléseinek megfelelően, már számos célt szolgált: e jó ízléssel megépített késő barokk, klasszicizáló ízlésvilágot tükröző impozáns épületegyüttes már adott otthont tanácsházának, városi könyvtárnak, szolgálati lakásoknak, de elhelyezésre került itt közkonyha is, mégis, a falakat átítató sajátos atmoszféra, az évszázadok során éppen itt, ebben a templomban, s éppen ebben a házban közölt kegyelmek sora átjárja – áthatja az itt élők szívét – lelkét, e ház otthon, s egyben atyai ház is, a csornai premontreiek rendháza s egyben a Premontrei Nagybaldogasszony Plébánia híveinek otthona is.

Manapság sem a premontreiek neve, sem sajátos kék-fehér öltözékük, mely a magyar nyelvű cirkária sajátja nem közismert, pedig hazánkban a bencéseket követően talán legrégebben vagyunk jelen: már 1130-ban, Váradhegyfokon, a mai Nagyváradon kolostor épül, mely aztán atyja lesz az azt követő későbbi alapításoknak: a váradhegyfoki premontreiek alapítják a hatvani prépostságot, s Hatvan, az Osl nemzetség támogatásával hozza létre 1180-ban a csornai Szent Mihály Premontrei prépostságot. Napjainkban, a valamikori Nagymagyarország területén, a török hódoltságig fennállt, hajdan volt 45 prépostság közül a csonka Magyarország területén egyedül a csornai létezik, illetve a '20-as években Jászóvár által alapított Gödöllői Premontrei Perjelség. Maga az apátság akár külső erőszak, akár természeti katasztrófák következtében többször elpusztult, leégett, de mégis, az isteni gondviselésnek köszönhetően élünk, gyarapodunk és dolgozunk.

Jelenleg tizenegy szerzetes tartozik a csornai házhoz, s közülük tanulmányaik és elfoglaltságaik szabta időkeretek között kilencen élünk az anyaházban. Jelenlegi apátunk, *Dr. Horváth Lóránt Ödön csornai* prépost-prelátus, premontrei apát immáron közel húsz éve élvezi a csornai konvent bizalmát, s látja el felelősségteljes hivatalát. Ödön apát nagy idők tanúja, aki, szombathelyi premontrei diákból lett csornai apátként nem is álmodhatta volna, hogy egyszer abban a székben ül, amelyet nagyhírű elődei, - *Dr. Kunc Adolf*, neves fizikus, építkezéseiről és a nevéhez kapcsolódó fejlesztésekről híres prépost, avagy *Simonffi Jenő*, az utolsó prelátus, kinek meg kellett érnie rendje működésének betiltását, de mindaddig, bátran, egykori tanítványa, Mindszenty József bíboros, hercegprímás, érsek szellemében, elveihez hűen védte rendje érdekeit-birtokolt. Ödön apát nevéhez fűződik az újjászerveződő prépostság életének elindítása, a szinte napjainkig tartó, soha véget nem érő állagmegóvási és restaurálási munkálatok dandárjának elvégzése, a rend anyagi és szellemi alapjának feltárása.

Alapító atyánk, Szent Norbert szellemének megfelelően igyekszünk jelen lenni a ránk bízottak életének számos területén. A rend nem csak szerzetesközösségként éli imádságos életét, hanem nagyfokú nyitottsággal viseltetik minden Krisztust kereső iránt. Az apátság nyitott a helyi fiatalok problémáira, gondjaira, igényeire is. Természetesen szerteágazó tevékenységeink közül kiemelkedik a lelkipásztorkodás és az oktatás. Történelmi gyökereinket tekintve mindkettő szerves részét képezte már Szent Norbert atyánk életének is, aki vándorprédikátorként tanította a vidék népét, s közben a kegyelmi eszközök közvetítésével igyekezett őket közelebb vezetni Krisztushoz. Alapvetően, a mi feladatunk is ez, minden rendelkezésünkre álló eszközzel: küzdeni a lelkek javáért, elvezetni a ránk bízottakat az Istennel és az egyházzal való teljesebb közösség megélésére. Ehhez két, nagyon is ígéretesnek tűnő munkaterület kínálkozik: a lelkipásztorkodás és az oktatás, a jelen és a jövő szolgálata. Az apátság tizenegy tagja közül nyolcan felszentelt papok, így a szentelésben kapott küldetésüket az apátságra bízott plébániák ellátásában gyakorolják. Nem csak a konventtemplom közösségéről gondoskodunk, hanem segítségére vagyunk a frissen Csornára

helyezett, új plébános atyának, Tájmel Antalnak is, valamint szerzetes-papjainkra hárul az acsalagi és dőri, illetve a maglócai hívek szolgálata is. Acsalag és Dör plébániáit a megyés főpásztor a csornai Nagyboldogasszony Plébániára bízta, azok gondozásában nagy részt vállal *Fazakas Zoltán Márton* premontrei kanonok, aki a lelkipásztorkodás mellett, perjeli teendőin túl, a rend szombathelyi gimnáziumának igazgatóhelyettese és egyik hittanára is. A maglócai hívek számára vasárnaponta *Dr. Kovács Imre Endre*, alperjel, rendtörténész, levéltáros és könyvtáros mutatja be a szentmiseáldozatot, aki konventünk legidősebb, nyolcvanon túl még mindig aktívan dolgozó tagja. Budapesten, a Pozsonyi úton lévő kápolnánkban *Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm* professzor gondoskodik a hívek lelki szükségleteiről. Természetesen e sokféle feladat nem lenne felelősséggel vállalható, ha apátságunk nem gyarapodott volna a nyáron, három frissen szentelt, újmisési atyával, akik egyéb feladataik mellett ugyancsak kiveszik a részüket a munkából: *Szár Gyula Gergely* nemcsak Csornán, hanem Acsalagon és Dörben is hitoktat valamint misézik, az ő lelkesedésének köszönhetően él és tevékenykedik a csornai és farádi cserkészcsapat, *Száraz Kristian Dávid* tanulmányi kötelezettségein túl, a szombathelyi Premontrei Rendi Szent Norbert Gimnázium egyik hittanaraként vált méltán népszerűvé a tanuló ifjúság körében, s természetesen hétvégeként ő is a Csorna környéki települések egyikén szolgál, szintúgy, mint társa, *Hancz Gábor Tamás*, történelem – latin szakos egyetemi hallgató, teológus.

Az apátság igyekszik a település életének mindinkább szerves részévé válni, így a helyi iskolákban folyó hitoktatásba való bekapcsolódáson túl, a szerzetesek minden pénteken filmklubbal, vasárnaponként, pedig kiscserkész és ministránsfoglalkozásokkal várják az érdeklődő aprónépet, *Boldvai Márton Bertalan* egyszerű fogadalmas növendék és *György-Farkas Máté Márk* novícius mindent megtesznek azért, hogy a foglalkozásra ellátogatók azon túl, hogy jól érzik magukat, gazdagabban távozhassanak, s a következő alkalommal, ismét eljőjenek. *Heiter R. Gottfried* némettanár, egyházjogász, teológus ugyancsak most kezdte meg rendi életét, s az acsalagi illetve a dőri plébániákon folytat kántori szolgálatot, vezet kórust és foglalkozik a gyerekekkel.

A II. József rendelete következtében feloszlott Premontrei Prépostság 1802-ben kezdte meg újra működését, de már nem csak Csornán, hanem Szombathelyen és Keszthelyen is jelenlétükkel, alkotó tevékeny szellemükkel gazdagítva e történelmi városok népét. Keszthelyen és Szombathelyen is, a történelmi helyzet diktálta feltételeknek megfelelően tanító tevékenységbe kezdtünk, mely az egyházi iskolák államosításáig, 1948-ig fennakadás nélkül folyt. A rendszerváltozást követően a szombathelyi iskolánkban is újra indult a premontrei szellemű oktató – nevelő tevékenység, jelenleg közel hatszáz diák törekszik teljesebb ismeretek elsajátítására az ősi falak között. Az egyházi, avagy felekezeti fenntartású iskolák sajátja, hogy a mind teljesebb szaktárgyi képzésen túl, diákjaik lelki fejlődését is szem előtt tartják, s nem csak a világ dolgainak keresztény szellemmel történő átítatása, hanem a lelki élet is szerves részét képezi nevelési programjuknak. Az iskola igazgatója, az éppen Angliában tanulmányokat folytató *Gábor Bálint József*, és nevelési igazgatóhelyettese, *Fazakas Zoltán Márton* mindent megtesznek azért, hogy nem csak jól képzett, hanem teljesebb, krisztusi emberek hagyják el a régi alma matert, ebben nélkülözhetetlen segítséget jelent nem csak számukra, hanem az egész konvent számára *Véghné Busics Hilda* megbízott igazgató.

A prépostság, ősi hagyományaihoz és múltjához hűen, napjainkban is képviselteti magát a tudományos élet élvonalában. Méltán nagyírú, és Európa-szerte ismert *Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm* habilitált egyetemi tanár, teológus, kánonjogász, a PPKE vicerektora és a Kánonjogi Posztgraduális Intézet elnöke, aki fiatal kora ellenére már most elismert kutatója – oktatója, valamint nem véletlenül népszerű előadója szakterületének.

E sokféle, sokszor kuszának tűnő tevékenység, embert próbáló sokféleség, és szüntelen készen, rendelkezésre állás elképzelhetetlen lenne Szent Ágoston atyánk Regulájának

megtartó ereje, és alapító atyánk, Xanteni Szent Norbert mindmáig időszerű, bátorságot és a gondviselésbe vetett bizalmat sugalló, lelkesítő jelmondata nélkül: „Ad omne opus bonum parati! – Azaz minden jó ügyért készen!”

Heiter. R. Gottfried O.Praem.